

IV

(Akty přijaté před 1. prosincem 2009 podle Smlouvy o ES, Smlouvy o EU a Smlouvy o Euratomu)

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (ES) č. 66/2010**ze dne 25. listopadu 2009****o ekoznačce EU****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 175 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů ⁽²⁾,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Cílem nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1980/2000 ze dne 17. července 2000 o revidovaném systému Společenství pro udělování ekoznačky ⁽⁴⁾ bylo vytvořit dobrovolný systém pro udělování ekoznačky sloužící k propagování produktů s menším dopadem na životní prostředí během celého jejich životního cyklu a k poskytování přesných, neklamavých a vědecky podložených informací spotřebitelům o dopadech produktů na životní prostředí.

(2) Zkušenosti získané v průběhu provádění nařízení (ES) č. 1980/2000 ukazují potřebu upravit tento systém ekoznačky, aby se zvýšila jeho účinnost a zjednodušilo jeho fungování.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 120, 28.5.2009, s. 56.

⁽²⁾ Úř. věst. C 218, 11.9.2009, s. 50.

⁽³⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 2. dubna 2009 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 26. října 2009.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 237, 21.9.2000, s. 1.

(3) Upravený systém (dále jen „systém ekoznačky EU“) by měl být prováděn v souladu s ustanoveními Smluv, zejména se zásadou obezřetnosti stanovenou v čl. 174 odst. 2 Smlouvy o ES.

(4) Je nezbytné zajistit koordinaci mezi systémem ekoznačky EU a určováním požadavků ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/125/ES ze dne 21. října 2009 o stanovení rámce pro určení požadavků na ekodesign energetických spotřebičů ⁽⁵⁾.

(5) Systém ekoznačky EU je součástí politiky Společenství v oblasti udržitelné spotřeby a produkce, jejímž cílem je snížit nepříznivý dopad spotřeby a produkce na životní prostředí, zdraví, podnebí a přírodní zdroje. Tímto systémem mají být používáním ekoznačky EU propagovány produkty, které vykazují vysoký stupeň environmentálního profilu. Je proto vhodné vyžadovat, aby se kritéria, která produkty musí splňovat, chtějí-li obdržet ekoznačku EU, zakládala na nejlepším environmentálním profilu, jehož produkty na trhu Společenství dosáhly. Tato kritéria by měla být jasně srozumitelná a jednoduše použitelná a měla by být založena na vědeckých důkazech a zohledňovat nejnovější technologický vývoj. Tato kritéria by měla být tržně orientovaná a měla by se omezovat na nejvýznamnější dopady produktů na životní prostředí během celého jejich životního cyklu.

(6) Aby se zamezilo nekontrolovanému šíření systémů ekoznaček a podpořilo se dosahování lepšího environmentálního profilu ve všech odvětvích, v nichž dopad na životní prostředí působí na volbu spotřebitele, měla by být rozšířena možnost používání ekoznačky EU. Pro skupiny

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 285, 31.10.2009, s. 10.

potravin a krmiv by ovšem měla být vypracována studie s cílem zajistit, aby kritéria byla dosažitelná a aby byla zaručena jejich přidaná hodnota. Pro potraviny a krmiva i pro nepracované zemědělské produkty, které spadají do oblasti působnosti nařízení Rady (ES) č. 834/2007 ze dne 28. června 2007 o ekologické produkci a označování ekologických produktů⁽¹⁾, by měla být zvažena možnost udělit ekoznačku EU pouze produktům, které získaly osvědčení jako ekologické, aby se předešlo vyvolání nebezpečí záměny u spotřebitelů.

- (7) Cílem ekoznačky EU by mělo být nahrazení nebezpečných látek bezpečnějšími látkami, je-li to z technického hlediska možné.
- (8) Aby systém pro udělování ekoznačky EU přijala široká veřejnost, je nezbytné, aby nevládní ekologické organizace a organizace spotřebitelů hrály významnou úlohu při vypracovávání a stanovování kritérií ekoznaček EU a aby byly do tohoto procesu aktivně zapojeny.
- (9) Je vhodné, aby všechny zúčastněné strany mohly vypracovávat nebo revidovat kritéria ekoznačky EU za podmínky, že jsou dodržována společná procedurální pravidla a že tento postup koordinuje Komise. Aby bylo možné zajistit celkovou soudržnost činnosti Společenství, je rovněž vhodné požadovat, aby byly při vypracovávání nebo revizi kritérií ekoznačky EU zohledněny nejnovější strategické cíle Společenství v oblasti životního prostředí, jako např. akční programy pro životní prostředí, strategie udržitelného rozvoje a programy týkající se změny klimatu.
- (10) Za účelem zjednodušení systému ekoznačky EU a snížení administrativní zátěže v souvislosti s jejím používáním by měly být postupy posuzování a ověřování zefektivněny.
- (11) Je vhodné stanovit podmínky používání ekoznačky EU a v zájmu zajištění dodržování těchto podmínek vyžadovat od příslušných subjektů, aby prováděly ověření a zakázaly používání ekoznačky EU, nejsou-li podmínky používání splněny. Dále je vhodné vyžadovat od členských států, aby stanovily pravidla týkající se sankcí použitelných v případě porušení tohoto nařízení a aby zajistily jejich uplatňování.
- (12) S cílem rozšířit používání ekoznačky EU a podpořit ty, jejichž produkty splňují kritéria ekoznačky EU, by měly být sníženy náklady na používání ekoznačky EU.
- (13) Je nezbytné informovat veřejnost a zvyšovat její informovanost o ekoznačce EU propagačními akcemi, informacemi a vzdělávacími kampaněmi na místní a celostátní

úrovni i na úrovni Společenství, aby si spotřebitelé lépe uvědomovali význam ekoznačky EU a aby byli schopni rozhodovat se s plnou znalostí věci. Je to nezbytné rovněž k tomu, aby se systém stal přitažlivějším pro producenty a maloobchodníky.

- (14) Členské státy by při vypracovávání svých akčních plánů zelených veřejných zakázek měly brát v úvahu pokyny a mohly by zvážit stanovení cílů pro veřejné nákupy produktů šetrných k životnímu prostředí.
- (15) Ve snaze usnadnit uvádění produktů opatřených ekoznačkou na trh na vnitrostátní úrovni a na úrovni Společenství, nepřidávat práci společnostem, zejména malým a středním podnikům, a zabránit vyvolání nebezpečí záměny u spotřebitelů, je rovněž nezbytné zlepšit soudržnost a podporovat sladění mezi systémem ekoznačky EU a vnitrostátními systémy ekoznaček ve Společenství.
- (16) V zájmu zajištění jednotného uplatňování systému udělování ekoznačky EU a dozoru nad trhem a kontroly používání ekoznačky EU v celém Společenství by si příslušné subjekty měly vyměňovat informace a zkušenosti.
- (17) Opatření nezbytná k provedení tohoto nařízení by měla být přijata v souladu s rozhodnutím Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi⁽²⁾.
- (18) Zejména je třeba zmocnit Komisi ke stanovení kritérií, která musí splnit produkty, chtějí-li získat ekoznačku EU, a ke změně příloh k tomuto nařízení. Jelikož tato opatření mají obecný význam a jejich účelem je změna jiných než podstatných prvků tohoto nařízení, včetně jeho doplněním o nové jiné než podstatné prvky, musí být přijata regulačním postupem s kontrolou stanoveným v článku 5a rozhodnutí 1999/468/ES.
- (19) Z důvodu srozumitelnosti a právní jistoty by nařízení (ES) č. 1980/2000 mělo být nahrazeno tímto nařízením.
- (20) Je třeba stanovit přiměřená přechodná ustanovení, aby byl zajištěn plynulý přechod z nařízení (ES) č. 1980/2000 na toto nařízení,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Předmět

Toto nařízení stanoví pravidla pro zřízení a uplatňování dobrovolného systému ekoznačky EU.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 189, 20.7.2007, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.

Článek 2

Oblast působnosti

1. Toto nařízení se vztahuje na veškeré zboží nebo služby do-
dávané na trh Společenství za účelem distribuce, spotřeby nebo
používání, a to buď za úplatu nebo bezplatně (dále jen
„produkty“).

2. Toto nařízení se nevztahuje na humánní léčivé přípravky,
jak jsou definovány ve směrnici Evropského parlamentu a Rady
2001/83/ES ze dne 6. listopadu 2001 o kodexu Společenství
týkajícím se humánních léčivých přípravků ⁽¹⁾, ani na veterinární
léčivé přípravky, jak jsou definovány ve směrnici Evropského pa-
rlamentu a Rady 2001/82/ES ze dne 6. listopadu 2001 o kodexu
Společenství týkajícím se veterinárních léčivých přípravků ⁽²⁾, ani
na jakýkoli druh zdravotnických prostředků.

Článek 3

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- 1) „skupinou produktů“ řada produktů používaných pro stejné
účely, jež jsou rovnocenné z hlediska používání, nebo mají
stejně funkční vlastnosti a jsou rovnocenné z hlediska
vnímání spotřebitelem;
- 2) „hospodářským subjektem“ jakýkoli producent, výrobce, do-
vozce, poskytovatel služeb, velkoobchodník nebo
maloobchodník;
- 3) „dopadem na životní prostředí“ jakákoli změna životního
prostředí způsobená plně nebo částečně produktem během
celého jeho životního cyklu;
- 4) „environmentálním profilem“ výsledek řízení těch vlastností
produktu, které vyvolávají dopad na životní prostředí,
výrobce;
- 5) „ověřením“ postup, jehož účelem je osvědčit, že produkt spl-
ňuje stanovená kritéria ekoznačky EU.

Článek 4

Příslušné subjekty

1. Každý členský stát určí v rámci ústřední státní správy nebo
mimo ni subjekt nebo subjekty příslušné pro plnění úkolů stano-
vených tímto nařízením („příslušný subjekt“ nebo „příslušné sub-
jekty“) a zajistí jejich fungování. Je-li určen více než jeden příslušný
subjekt, vymezí členský stát pravomoci těchto subjektů a stanoví
pro ně požadavky na koordinaci.

2. Složení příslušných subjektů musí zaručit jejich nezávislost
a neutralitu a jejich procedurální pravidla musí zajistit transpa-
rentnost při provádění jejich činností a zapojení všech zúčast-
něných stran.

3. Členské státy zajistí, aby příslušné subjekty splňovaly poža-
davky stanovené v příloze V.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 311, 28.11.2001, s. 67.

⁽²⁾ Úř. věst. L 311, 28.11.2001, s. 1.

4. Příslušné subjekty zajistí, aby ověření prováděla osoba ne-
závislá na ověřovaném hospodářském subjektu a aby toto ově-
ření bylo prováděno důsledně, nestranně a spolehlivě na základě
mezinárodních, evropských nebo vnitrostátních norem a postu-
pů týkajících se subjektů provozujících systémy certifikace
produktů.

Článek 5

Výbor pro ekoznačku Evropské unie

1. Komise zřídí Výbor pro ekoznačku Evropské unie (dále jen
„výbor pro ekoznačku EU“) složený ze zástupců příslušných sub-
jektů uvedených v článku 4 ze všech členských států a jiných
zúčastněných stran. Výbor pro ekoznačku EU volí svého předsedu
v souladu se svým jednacím řádem. Přispívá k vypracování a re-
vizi kritérií ekoznačky EU a k jakémukoli přezkumu provádění sy-
stému ekoznačky EU. Kromě toho poskytuje Komisi poradenství
a pomoc v těchto oblastech, zejména vydává doporučení k mi-
nimálním požadavkům na environmentální profil.

2. Komise zajistí, aby výbor pro ekoznačku EU při výkonu
svých činností dbal s ohledem na každou skupinu produktů na
vyváženou účast všech zúčastněných stran, jako například přísluš-
ných subjektů, producentů, výrobců, dovozců, poskytovatelů slu-
žeb, velkoobchodníků, maloobchodníků, zejména malých
a středních podniků, ekologických organizací a organizací
spotřebitelů.

Článek 6

Obecné požadavky na kritéria ekoznačky EU

1. Kritéria ekoznačky EU se zakládají na environmentálním
profilu produktů a zohledňují nejnovější strategické cíle Společe-
nství v oblasti ochrany životního prostředí.

2. Kritéria ekoznačky EU stanoví environmentální požadavky,
které musí produkt splňovat, aby mohl být opatřen ekoznačkou
EU.

3. Kritéria ekoznačky EU se určují na vědeckém základě
a s ohledem na celý životní cyklus produktů. Při určování těchto
kritérií se zohledňují

- a) nejvýznamnější dopady na životní prostředí, zejména dopad
na změnu podnebí, přírodu a biologickou rozmanitost, spo-
třebu energie a zdrojů, vznik odpadů, emise do všech složek
životního prostředí, znečištění fyzikálními vlivy a používání
a uvolňování nebezpečných látek;

- b) nahrazení nebezpečných látek buď jinými, bezpečnějšími látkami, nebo použitím alternativních materiálů či konstrukcí, je-li to technicky proveditelné;
- c) schopnost snižovat dopady na životní prostředí daná životností a opětovnou použitelností produktů;
- d) čistý přínos nebo zátěž pro životní prostředí, včetně aspektů týkajících se zdraví a bezpečnosti, v různých stádiích životního cyklu daných produktů;
- e) případně sociální a etické aspekty, například odkazem na související mezinárodní úmluvy a dohody nebo na příslušné normy a etické kodexy Mezinárodní organizace práce;
- f) kritéria stanovená pro jiné ekoznačky, zejména ty, které byly úředně uznány na celostátní nebo regionální úrovni podle normy EN ISO 14024 (typ I), pokud pro danou skupinu produktů existují, aby se zvýšila souvztažnost;
- g) pokud možno zásada omezení zkoušek na zvířatech.

4. Kritéria ekoznačky EU zahrnují požadavky, s jejichž pomocí má být zajištěno náležité fungování produktů opatřených ekoznačkou EU v souladu s účelem použití, k němuž jsou určeny.

5. Před vypracováním kritérií ekoznačky EU pro potraviny a krmiva ve smyslu nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 ze dne 28. ledna 2002, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva, zřizuje se Evropský úřad pro bezpečnost potravin a stanoví postupy týkající se bezpečnosti potravin⁽¹⁾, Komise vypracuje do 31. prosince 2011 studii, jež prozkoumá možnost vypracování spolehlivých kritérií, která se vztahují na environmentální profil těchto produktů, včetně produktů rybolovu a akvakultury, během jejich celého životního cyklu. Studie by se měla zaměřit zejména na dopad jakéhokoli kritéria ekoznačky EU na potraviny a krmiva, jakož i na nezpracované zemědělské produkty, které spadají do oblasti působnosti nařízení (ES) č. 834/2007. Studie by měla zohlednit možnost udělení ekoznačky EU pouze produktům osvědčeným jako ekologické, aby se zabránilo vyvolání nebezpečí záměny u spotřebitelů.

Komise regulativním postupem s kontrolou podle čl. 16 odst. 2 s ohledem na výsledek studie a stanovisko výboru pro ekoznačku EU rozhodne o tom, zda a pro kterou skupinu potravin a krmiv je reálné vypracovat kritéria ekoznačky EU.

6. Ekoznačka EU nesmí být udělena zboží, které obsahuje látky, přípravky či směsi, které splňují kritéria pro to, aby byly klasifikovány jako toxické, nebezpečné pro životní prostředí, karcinogenní, mutagenní nebo toxické pro reprodukci podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008 ze dne

16. prosince 2008 o klasifikaci, označování a balení látek a směsí⁽²⁾, ani zboží, které obsahuje látky uvedené v článku 57 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 ze dne 18. prosince 2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek, o zřízení Evropské agentury pro chemické látky⁽³⁾.

7. Pro specifické kategorie zboží, které obsahuje látky uvedené v odstavci 6, a pouze v případě, že z technického hlediska není proveditelné nahrazení těchto látek buď jinými látkami, nebo použitím alternativních materiálů či konstrukcí, nebo v případě produktů, které mají ve srovnání s jiným zbožím stejné kategorie mnohem vyšší celkový environmentální profil, může Komise přijmout opatření, která stanoví výjimky z odstavce 6. Výjimku nelze udělit v souvislosti s látkami, které splňují kritéria podle článku 57 nařízení (ES) č. 1907/2006, jsou identifikovány postupem stanoveným v čl. 59 odst. 1 uvedeného nařízení a jsou přítomny ve směsích, ve zboží nebo v jakékoli homogenní části komplexního zboží v koncentraci vyšší než 0,1 % hmotnostních. Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 16 odst. 2.

Článek 7

Vypracování a revize kritérií ekoznačky EU

1. Po konzultaci výboru pro ekoznačku EU mohou Komise, členské státy, příslušné subjekty a jiné zúčastněné strany zahájit a řídit vypracování či revizi kritérií ekoznačky EU. Pokud jsou jiné zúčastněné strany pověřeny tím, aby vedly vypracování kritérií, musí prokázat odborné znalosti v oblasti dotyčných produktů, jakož i schopnost řídit daný postup nestranně a v souladu s cíli tohoto nařízení. V tomto ohledu mají přednost sdružení více než jedné zájmové skupiny.

Strana, která zahajuje a řídí vypracování nebo revizi kritérií ekoznačky EU, vyhotoví postupem stanoveným v části A přílohy I tyto dokumenty:

- a) předběžnou zprávu;
- b) předběžný návrh kritérií;
- c) technickou zprávu jako podklad předběžného návrhu kritérií;
- d) závěrečnou zprávu;
- e) příručku pro potenciální uživatele ekoznačky EU a příslušné subjekty;
- f) příručku pro zadavatele veřejných zakázek.

Tyto dokumenty se předkládají Komisi a výboru pro ekoznačku EU.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 31, 1.2.2002, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 353, 31.12.2008, s. 1.

⁽³⁾ Úř. věst. L 396, 30.12.2006, s. 1.

2. Pokud již byla v rámci jiného systému ekoznačky, který splňuje požadavky na ekoznačky vycházející z normy EN ISO 14024 (typ I), vypracována kritéria pro určitou skupinu produktů, pro kterou ještě nebyla stanovena kritéria ekoznačky EU, může kterýkoli členský stát, v němž je jiný systém ekoznačky uznán, po konzultaci Komise a výboru pro ekoznačku EU, navrhnout tato kritéria pro vypracování systému ekoznačky EU.

V takových případech lze použít zkrácený postup pro vypracování kritérií stanovený v části B přílohy I za předpokladu, že navrhovaná kritéria byla vypracována v souladu s částí A přílohy I. Postup řídí buď Komise, nebo členský stát, který podle prvního pododstavce navrhl zkrácený postup pro vypracování kritérií.

3. Je-li třeba provést jinou než podstatnou revizi kritérií, lze použít zkrácený postup stanovený v části C přílohy I.

4. Do 19. února 2011 se výbor pro ekoznačku EU a Komise dohodnou na pracovním plánu, včetně strategie a nevyčerpávajícího seznamu skupin produktů. Tento plán zohlední jiná opatření Společenství (například v oblasti zadávání zelených veřejných zakázek) a může být aktualizován v souladu s nejnovějšími strategickými cíli Společenství v oblasti ochrany životního prostředí. Tento plán je pravidelně aktualizován.

Článek 8

Stanovení kritérií ekoznačky EU

1. Návrh kritérií ekoznačky EU se vypracovává postupem uvedeným v příloze I a s ohledem na pracovní plán.

2. Nejpozději devět měsíců po konzultaci s výborem pro ekoznačku EU Komise přijme pro každou skupinu produktů opatření ke stanovení konkrétních kritérií ekoznačky EU. Tato opatření se zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Ve svém konečném návrhu zohlední Komise připomínky výboru pro ekoznačku EU a jasně vyznačí, zdokumentuje a vysvětlí důvody všech případných změn v konečném návrhu ve srovnání s předběžným návrhem kritérií, a to po konzultaci s výborem pro ekoznačku EU.

Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení jeho doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 16 odst. 2.

3. Opatřeními uvedenými v odstavci 2 Komise

- a) stanoví požadavky pro posuzování souladu konkrétních produktů s kritérii ekoznačky EU („požadavky pro posuzování“);
- b) upřesní pro každou skupinu produktů tři klíčové environmentální vlastnosti, které lze uvést na dobrovolné značce s textovým polem popsané v příloze II;

c) upřesní pro každou skupinu produktů příslušnou dobu platnosti kritérií a požadavků pro posuzování;

d) upřesní povolenou míru změn produktů v průběhu doby platnosti uvedené v písmenu c).

4. Při vypracovávání kritérií ekoznačky EU se dbá na to, aby se nezaváděla opatření, jejichž provádění by mohlo způsobit nepřiměřenou administrativní a ekonomickou zátěž malým a středním podnikům.

Článek 9

Udělování ekoznačky EU a podmínky používání

1. Každý hospodářský subjekt, který chce používat ekoznačku EU, podá žádost u jednoho z příslušných subjektů uvedených v článku 4 v souladu s těmito pravidly:

- a) pochází-li produkt z jednoho členského státu, podává se žádost u příslušného subjektu tohoto členského státu;
- b) pochází-li produkt ve stejné podobě z více členských států, lze žádost podat u příslušného subjektu jednoho z těchto členských států;
- c) pochází-li produkt ze země mimo Společenství, podává se žádost u příslušného subjektu v jednom z těch členských států, ve kterých produkt má být nebo již byl uveden na trh.

2. Ekoznačka EU má podobu uvedenou v příloze II.

Ekoznačka EU smí být používána pouze pro produkty, které splňují kritéria pro ekoznačku EU použitelná na dotyčné produkty a jímž byla ekoznačka EU udělena.

3. V žádosti se uvedou úplné kontaktní údaje hospodářského subjektu, příslušná skupina produktů a úplný popis produktu, jakož i jakékoli další informace, které vyžaduje příslušný subjekt.

Žádosti zahrnují veškerou příslušnou dokumentaci, jak je uvedeno v opatření Komise, kterým se stanoví kritéria ekoznačky EU pro danou skupinu produktů.

4. Příslušný subjekt, u něhož byla podána žádost, účtuje poplatky podle přílohy III. Ekoznačka EU smí být používána, pouze pokud byly poplatky zaplacený v dané lhůtě.

5. Dotčený příslušný subjekt do dvou měsíců od obdržení žádosti prověří, zda je dokumentace úplná, a vyrozumí o tom hospodářský subjekt. Pokud hospodářský subjekt do šesti měsíců od vyrozumění příslušným subjektem dokumentaci nedoplní, může příslušný subjekt žádost zamítnout.

Je-li dokumentace úplná a příslušný subjekt ověřil, že produkt splňuje kritéria ekoznačky EU a požadavky pro posuzování zveřejněné v souladu s článkem 8, přidělí příslušný subjekt produktu registrační číslo.

Náklady na zkoušky a posuzování shody s kritérii ekoznačky EU hradí hospodářské subjekty. Pokud je třeba ověření na místě, které se nachází mimo členský stát, v němž příslušný subjekt sídlí, mohou být hospodářskému subjektu účtovány cestovní náklady a náklady na ubytování.

6. Jestliže kritéria ekoznačky EU vyžadují, aby výrobní zařízení splňovala určité požadavky, musí být tyto požadavky splněny ve všech zařízeních, v nichž je produkt opatřený ekoznačkou EU produkován. Příslušný subjekt případně provede ověření na místě nebo tento úkol svěří pověřenému zástupci.

7. Příslušné subjekty přednostně uznají zkoušky akreditované podle normy ISO 17025 a ověření provedená subjekty akreditovanými podle normy EN 45011 nebo v souladu s rovnocennou mezinárodní normou. Příslušné subjekty spolupracují, zejména prostřednictvím pracovní skupiny uvedené v článku 13, s cílem zajistit účinné a jednotné provádění postupů posuzování a ověřování.

8. Příslušný subjekt uzavírá s jednotlivými hospodářskými subjekty smlouvu stanovící podmínky používání ekoznačky EU (včetně ustanovení týkajících se udělování a odnětí ekoznačky EU, zejména v návaznosti na revizi kritérií). Za tím účelem se použije standardní smlouva v souladu se vzorem uvedeným v příloze IV.

9. Pouze po uzavření této smlouvy může hospodářský subjekt umístit ekoznačku EU na produktu. V takovém případě hospodářský subjekt na produktu opatřeném ekoznačkou EU rovněž umístit registrační číslo.

10. Příslušný subjekt, který produktu udělil ekoznačku EU, oznámí tuto skutečnost Komisi. Komise zřídí společný rejstřík, který pravidelně aktualizuje. Tento rejstřík se zpřístupní veřejnosti na internetových stránkách vyhrazených ekoznačce EU.

11. Ekoznačka EU smí být používána pro produkty, jimž byla udělena, a pro související propagační materiál.

12. Udělením ekoznačky EU nejsou dotčeny environmentální nebo jiné regulační požadavky Společenství nebo vnitrostátního práva vztahující se na různé životní fáze produktu.

13. Právo používat ekoznačku EU neopravňuje k jejímu používání jako součásti obchodní značky.

Článek 10

Dozor nad trhem a kontrola používání ekoznačky EU

1. Jakákoli lživá či klamavá reklama nebo používání jakéhokoliv označení či loga vedoucího k záměně s ekoznačkou EU jsou zakázány.

2. U produktů, kterým byla udělena ekoznačka EU, příslušný subjekt pravidelně ověřuje, zda splňují kritéria ekoznačky EU a požadavky pro posuzování zveřejněné v souladu s článkem 8. Příslušný subjekt provádí taková ověření případně rovněž na základě stížnosti. Tato ověření mohou mít podobu namátkových kontrol.

Příslušný subjekt, který produktu udělil ekoznačku EU, informuje uživatele ekoznačky EU o veškerých stížnostech podaných v souvislosti s produktem opatřeným ekoznačkou EU a může uživatele požádat, aby na stížnosti odpověděl. Příslušný subjekt může uživateli ekoznačky EU zamlčet totožnost stěžovatele.

3. Uživatel ekoznačky EU také příslušnému subjektu, který jeho produktu udělil ekoznačku EU, povolí, aby provedl všechny nezbytné kontroly k dohledu nad trvalým dodržováním kritérií pro skupiny produktů a článku 9.

4. Uživatel ekoznačky EU na žádost příslušného subjektu, který jeho produktu udělil ekoznačku EU, umožní přístup do provozních prostorů, v nichž je dotyčný produkt produkován.

Tato žádost může být vznesena v jakoukoli přiměřenou dobu a bez předchozího upozornění.

5. Shledá-li některý příslušný subjekt poté, co byla uživateli ekoznačky EU poskytnuta příležitost vyjádřit své stanovisko, že produkt opatřený ekoznačkou EU nesplňuje příslušná kritéria pro příslušnou skupinu produktů nebo že ekoznačka EU není používána v souladu s článkem 9, buď zakáže používání ekoznačky EU u tohoto produktu, nebo v případě, že ekoznačku EU udělil jiný příslušný subjekt, tento příslušný subjekt informuje. Uživatel ekoznačky EU nemá nárok na vrácení poplatků uvedených v čl. 9 odst. 4 ani jejich části.

Příslušný subjekt o tomto zákazu neprodleně informuje všechny ostatní příslušné subjekty a Komisi.

6. Příslušný subjekt, který produktu udělil ekoznačku EU, nesmí zveřejňovat informace, které získal během posuzování toho, zda uživatel ekoznačky EU dodržuje pravidla používání ekoznačky EU podle článku 9, ani je nesmí používat k účelům, které nesouvisí s udělením ekoznačky EU.

Prijme veškerá náležitá opatření, aby zajistil ochranu jemu svěřených dokumentů před paděláním a zneužitím.

Článek 11

Systémy ekoznaček v členských státech

1. Pokud byla pro danou skupinu produktů zveřejněna kritéria ekoznačky EU, smí být tato skupina produktů začleněna do úředně uznaných celostátních nebo regionálních systémů ekoznaček vycházejících z normy EN ISO 14024 (typ I), které v okamžiku zveřejnění danou skupinu produktů nezahrnují, pouze tehdy, jsou-li kritéria vypracovaná v rámci daného systému přinejmenším stejně přísná jako kritéria ekoznačky EU.

2. Z důvodu sjednocení kritérií evropských systémů ekoznaček (EN ISO 14024 typ I), kritéria ekoznačky EU zohlední i stávající kritéria členských států, která jsou vypracována v rámci úředně uznaných systémů ekoznaček.

Článek 12

Propagace ekoznačky EU

1. Členské státy a Komise se ve spolupráci s výborem pro ekoznačku EU dohodnou na konkrétním akčním plánu pro propagaci používání ekoznačky EU, který zahrnuje

- a) osvětovou činnost a informační a veřejně vzdělávací kampaň určené spotřebitelům, producentům, výrobcům, velkoobchodníkům, poskytovatelům služeb, zadavatelům veřejných zakázek, obchodníkům, maloobchodníkům a široké veřejnosti,
- b) povzbuzování k využívání systému, zejména malými a středními podniky;

a tím podporují rozvoj systému.

2. Ekoznačku EU lze propagovat prostřednictvím internetových stránek ekoznačky EU, které poskytnou základní informace a propagační materiál o ekoznačce EU a informace o tom, kde lze produkty opatřené ekoznačkou EU zakoupit, a to ve všech jazycích Společenství.

3. Členské státy podporují používání Příručky pro zadavatele veřejných zakázek podle části A bodu 5 přílohy I. Pro tyto účely zváží členské státy například stanovení cílů pro nákupy produktů, které splňují kritéria uvedená v této příručce.

Článek 13

Výměna informací a zkušeností

1. S cílem podpořit důsledné provádění tohoto nařízení si příslušné subjekty pravidelně vyměňují informace a zkušenosti, zejména v souvislosti s uplatňováním článků 9 a 10.

2. Komise za tím účelem zřídí pracovní skupinu příslušných subjektů. Pracovní skupina se schází nejméně dvakrát ročně. Cestovní výdaje hradí Komise. Pracovní skupina si zvolí předsedu a přijme svůj jednací řád.

Článek 14

Zpráva

Do 19. února 2015 předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o provádění systému ekoznačky EU. Ve zprávě se rovněž uvedou prvky pro možný přezkum systému.

Článek 15

Změna příloh

Komise může měnit přílohy, včetně úpravy maximální výše poplatků podle přílohy III, přičemž bere v úvahu tu skutečnost, že poplatky musí pokrýt náklady na provoz systému.

Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 16 odst. 2.

Článek 16

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se čl. 5a odst. 1 až 4 a článek 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.

Článek 17

Sankce

Členské státy stanoví pravidla pro ukládání sankcí za porušení tohoto nařízení a přijmou veškerá opatření nezbytná pro zajištění jejich provádění. Stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující. Členské státy oznámí tato ustanovení neprodleně Komisi a oznámí jí neprodleně i všechny jejich následné změny.

Článek 18

Zrušení

Nařízení (ES) č. 1980/2000 se zrušuje.

Článek 19

Přechodná ustanovení

Nařízení (ES) č. 1980/2000 se však nadále použije v případě smluv uzavřených podle článku 9 až do uplynutí lhůty stanovené v těchto smlouvách, s výjimkou jeho ustanovení týkajících se poplatků.

Na tyto smlouvy se použijí čl. 9 odst. 4 a příloha III tohoto nařízení.

*Článek 20***Vstup v platnost**

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 25. listopadu 2009

Za Evropský parlament
předseda
J. BUZEK

Za Radu
předseda nebo předsedkyně
Å. TORSTENSSON

PŘÍLOHA I

POSTUP PRO VYPRACOVÁNÍ A REVIZI KRITÉRIÍ EKOZNAČKY EU

A. Běžný postup

Vypracují se tyto dokumenty:

1. Předběžná zpráva

Předběžná zpráva musí obsahovat tyto prvky:

- kvantitativní vyjádření potenciálního přínosu pro životní prostředí souvisejícího se skupinou produktů, včetně zohlednění přínosu jiných systémů evropských, celostátních nebo regionálních ekoznaček podle normy EN ISO 14024 (typ I);
- odůvodnění volby a rozsahu skupiny produktů;
- posouzení všech možných obchodních otázek;
- rozbor kritérií jiných ekoznaček;
- platné právní předpisy a probíhající legislativní iniciativy související s odvětvím skupiny produktů;
- rozbor možností nahrazení nebezpečných látek bezpečnějšími látkami, a to buď jinými látkami, nebo použitím alternativních materiálů či konstrukcí, v případech, kdy je to technicky proveditelné, zejména s ohledem na látky vzbuzující mimořádné obavy ve smyslu článku 57 nařízení (ES) č. 1907/2006;
- údaje o trhu pro odvětví v rámci Společenství, včetně objemů a obratu;
- současný a budoucí potenciál proniknutí produktů opatřených ekoznačkou EU na trh;
- rozsah a celkový význam dopadů skupiny produktů na životní prostředí na základě nových nebo existujících studií zahrnujících posouzení životního cyklu. Lze využít i jiných vědeckých důkazů. Kritické a kontroverzní otázky se podrobně popíší a zhodnotí;
- odkazy na údaje a informace shromážděné a použité za účelem vydání zprávy.

Předběžná zpráva se během vypracovávání kritérií zveřejní na internetových stránkách Komise věnovaných ekoznačce EU za účelem případných připomínek a doporučení.

V případě, že je zapotřebí vypracovat kritéria pro skupiny potravin a krmiv, musí předběžná zpráva s odkazem na studii vypracovanou podle čl. 6 odst. 5 prokázat, že

- vypracování kritérií ekoznačky EU pro daný produkt je skutečným přínosem pro životní prostředí;
- ekoznačka EU zohledňuje celý životní cyklus produktu a
- použití ekoznačky EU na daném produktu nebude vyvolávat při srovnání s jinými označeními na potravinách nebezpečí záměny.

2. Předběžný návrh kritérií a související technická zpráva

Po zveřejnění předběžné zprávy se vyhotoví předběžný návrh kritérií a technická zpráva jako podklad předběžného návrhu.

Kritéria uvedená v předběžném návrhu musí splňovat tyto požadavky:

- zakládají se na nejlepších produktech, které jsou k dispozici na trhu Společenství, z pohledu environmentálního profilu během celého jejich životního cyklu a odpovídají orientačně 10–20 % nejlepších produktů, které jsou k dispozici na trhu Společenství, z pohledu environmentálního profilu v okamžiku jejich přijetí;
- pro zajištění nezbytné pružnosti se stanoví přesný procentuální podíl pro jednotlivé případy, přičemž cílem je v každém případě prosazovat produkty nejšetrnější vůči životnímu prostředí a zajistit spotřebitelům dostatečnou možnost volby;
- zohledňují čistý přínos nebo zátěž pro životní prostředí, včetně zdravotních a bezpečnostních aspektů; případně se zohlední sociální a etické aspekty, například odkazem na související mezinárodní úmluvy a dohody, jako jsou příslušné normy a etické kodexy Mezinárodní organizace práce;
- zakládají se na nejvýznamnějších dopadech produktu na životní prostředí, vyjadřují se pokud možno prostřednictvím klíčových technických ukazatelů environmentálního profilu produktu a jsou vhodné k posouzení podle pravidel tohoto nařízení;
- zakládají se na správných údajích a informacích, které jsou podle možnosti charakteristické pro celý trh Společenství;
- zakládají se na údajích o životním cyklu a kvantitativních dopadech na životní prostředí, podle možnosti v souladu s evropskými referenčními systémy pro údaje o životním cyklu (ELCD);
- zohledňují stanoviska všech zúčastněných stran zapojených do konzultačního procesu;
- zaručují s ohledem na definice, zkušební metody a technickou a správnou dokumentaci soulad se stávajícími právními předpisy, jež se vztahují na skupinu produktů;
- zohledňují příslušné politiky Společenství a dosavadní práci na jiných příbuzných skupinách produktů.

Přeběžný návrh kritérií musí být vypracován tak, aby byl snadno srozumitelný pro všechny, kdo chtějí tato kritéria používat. Poskytuje odůvodnění pro jednotlivá kritéria a objasňuje environmentální přínos každého z nich. Zdůrazňuje kritéria týkající se klíčových environmentálních vlastností.

Technická zpráva obsahuje alespoň tyto informace:

- vědecké vysvětlení každého požadavku a kritéria;
- kvantitativní vyjádření celkového environmentálního profilu, jehož se za použití kritérií má celkově dosáhnout ve srovnání s průměrnými produkty na trhu;
- odhad očekávaných environmentálních, hospodářských či sociálních dopadů kritérií jako celku;
- příslušné zkušební metody pro posouzení různých kritérií;
- odhad nákladů na zkoušky;
- pro každé kritérium informace o všech zkouškách, zprávách a další dokumentaci, kterou mají předložit uživatelé na žádost příslušného subjektu podle čl. 10 odst. 3.

Přeběžný návrh kritérií a technická zpráva se zpřístupní za účelem veřejné konzultace a vyjádření připomínek na internetových stránkách Komise věnovaných ekoznačce EU. Strana, která vede vývoj skupiny produktů, zašle návrh a zprávu všem zúčastněným stranám.

K předběžnému návrhu kritérií se uskuteční alespoň dvě otevřená setkání pracovní skupiny, na která budou pozvány všechny zúčastněné strany, mezi něž patří příslušné subjekty, zástupci odvětví, včetně malých a středních podniků, odborové svazy, maloobchodníci, dovozci, ekologické organizace a organizace spotřebitelů. Těchto setkání se účastní i Komise.

Přeběžný návrh kritérií a technická zpráva se zpřístupní alespoň jeden měsíc před prvním setkáním pracovní skupiny. Všechny následující předběžné návrhy kritérií se zpřístupní alespoň jeden měsíc před dalším setkáním. Každá změna kritérií v následujících předběžných návrzích musí být podrobně zdůvodněna a zdokumentována s odkazem na diskuse na otevřených setkáních pracovní skupiny a připomínky obdržené během veřejné konzultace.

Na všechny připomínky obdržené během procesu vypracovávání kritérií musí být poskytnuta odpověď, v níž se uvede, zda byla připomínka přijata nebo zamítnuta a z jakého důvodu.

3. Závěrečná zpráva a návrh kritérií

Závěrečná zpráva obsahuje tyto prvky:

Jasně odpovídi na všechny připomínky a návrhy, v nichž se uvede, zda byly připomínky a návrhy přijaty nebo zamítnuty a z jakého důvodu. Se zúčastněnými stranami se zachází stejně bez ohledu na to, zda pocházejí nebo nepocházejí z Evropské unie.

Zpráva navíc obsahuje tyto informace:

- shrnutí úrovně podpory předběžného návrhu kritérií příslušnými subjekty v rozsahu jedné strany;
- souhrnný seznam všech dokumentů, které byly rozeslány v průběhu vypracovávání kritérií, spolu s uvedením data a adresáta jednotlivých dokumentů a kopiemi daných dokumentů;
- seznam zúčastněných stran, které se podílely na práci nebo byly konzultovány či vyjádřily své stanovisko, spolu s uvedením kontaktních údajů;
- shrnutí;
- tři klíčové environmentální vlastnosti pro skupinu produktů, které mohou být opatřeny dobrovolnou značkou s textovým polem popsanou v příloze II;
- návrh strategie uvádění na trh a komunikační strategie pro skupinu produktů.

Vezmou se v úvahu všechny připomínky k závěrečné zprávě a na požádání se poskytnou informace o odezvě na ně.

4. Příručka pro potenciální uživatele ekoznačky EU a příslušné subjekty

Vypracuje se příručka na pomoc potenciálním uživatelům ekoznačky EU a příslušným subjektům při posuzování souladu produktů s kritérii.

5. Příručka pro zadavatele veřejných zakázek

Vypracuje se příručka pro zadavatele veřejných zakázek na pomoc při používání kritérií ekoznačky EU.

Komise poskytne vzory příručky pro potenciální uživatele a příslušné subjekty a příručky pro zadavatele veřejných zakázek, přeložené do všech úředních jazyků Společenství.

B. Zkrácený postup v případech, kdy byla kritéria vypracována v rámci jiných systémů ekoznačky vycházejících z norem EN ISO 14024 (typ I)

Komisi se předloží jediná zpráva. Tato zpráva zahrnuje oddíl, z něhož vyplývá, že byly splněny technické a konsultační požadavky stanovené v části A, předběžný návrh kritérií, příručku pro potenciální uživatele ekoznačky EU a příslušné subjekty a příručku pro zadavatele veřejných zakázek.

Je-li Komise přesvědčena, že zpráva a kritéria splňují požadavky stanovené v části A, zpřístupní zprávu a předběžný návrh kritérií na dva měsíce na svých internetových stránkách věnovaných ekoznačce EU k veřejné konzultaci a vyjádření připomínek.

Na všechny připomínky obdržené během veřejné konzultace musí být poskytnuta odpověď, v níž se uvede, zda byla připomínka přijata nebo zamítnuta a z jakého důvodu.

S výhradou změn provedených během veřejné konzultace může Komise podle článku 8 kritéria přijmout, pokud žádný členský stát nepožádá o otevřené setkání pracovní skupiny.

K předběžnému návrhu kritérií se na žádost kteréhokoli členského státu uskuteční otevřené setkání pracovní skupiny, jehož se zúčastní všechny zúčastněné strany, mezi něž patří příslušné subjekty, zástupci odvětví (včetně malých a středních podniků), odborové svazy, maloobchodníci, dovozci, ekologické organizace a organizace spotřebitelů. Těchto setkání se účastní i Komise.

S výhradou změn provedených během veřejné konzultace nebo během setkání pracovní skupiny může Komise kritéria přijmout podle článku 8.

C. Zkrácený postup pro jinou než podstatnou revizi kritérií

Komise vypracuje zprávu, jejíž součástí je

- vysvětlení, proč není třeba provádět úplnou revizi kritérií a proč stačí pouze jejich jednoduchá aktualizace a změna míry jejich přísnosti;
- technická část obsahující aktualizaci předchozích údajů o trhu pro účely stanovení kritérií;
- předběžný návrh revidovaných kritérií;
- kvantitativní vyjádření celkového environmentálního profilu, jehož se má za použití revidovaných kritérií celkově dosáhnout ve srovnání s průměrnými produkty na trhu;
- revidovaná příručka pro potenciální uživatele ekoznačky EU a příslušné subjekty a
- revidovaná příručka pro zadavatele veřejných zakázek.

Zpráva a předběžný návrh kritérií se na dva měsíce zpřístupní za účelem veřejné konzultace a vyjádření připomínek na internetových stránkách Komise věnovaných ekoznačce EU.

Na všechny připomínky obdržené během veřejné konzultace musí být poskytnuta odpověď, v níž se uvede, zda byla připomínka přijata nebo zamítnuta a z jakého důvodu.

S výhradou změn provedených během veřejné konzultace může Komise kritéria přijmout podle článku 8, pokud žádný členský stát nepožádá o otevřené setkání pracovní skupiny.

K předběžnému návrhu kritérií se na žádost kteréhokoli členského státu uskuteční otevřené setkání pracovní skupiny, jehož se zúčastní všechny zúčastněné strany, mezi něž patří příslušné subjekty, zástupci odvětví (včetně malých a středních podniků), odborové svazy, maloobchodníci, dovozci, ekologické organizace a organizace spotřebitelů. Těchto setkání se účastní i Komise.

S výhradou změn provedených během veřejné konzultace nebo během setkání pracovní skupiny může Komise kritéria přijmout podle článku 8.

PŘÍLOHA II

VZOR EKOZNAČKY EU

Ekoznačka EU má tuto podobu:

Značka:

Dobrovolná značka s textovým polem (možnost hospodářského subjektu využít tohoto textového pole, přičemž se použije specifický text podle kritérií pro příslušnou skupinu produktů):

Na produktu se rovněž uvede registrační číslo ekoznačky EU. Má tuto formu:

EU Ecolabel: xxxx/yyyy/zzzzz

přičemž xxxx označuje zemi registrace a yyy označuje skupinu produktů a zzzzz je číslo přidělené příslušným subjektem.

Značka, dobrovolná značka s textovým polem a registrační číslo jsou vytištěny buď dvoubarevně (zelenou Pantone 347 na listy a stonek květiny, symbol „€“, internetová adresa a zkratka EU a modrou Pantone 279 na všechny ostatní prvky, text a okraje) nebo černě na bílém nebo bíle na černém.

PŘÍLOHA III

POPLATKY

1. Poplatek za podání žádosti

Příslušný subjekt, u něhož je podána žádost, účtuje poplatek odpovídající skutečným správním výdajům souvisejícím s vyřízením žádosti. Poplatek činí nejméně 200 EUR a nejvýše 1 200 EUR.

V případě malých a středních podniků ⁽¹⁾ a hospodářských subjektů z rozvojových zemí činí poplatek za podání žádosti nejvýše 600 EUR.

V případě mikropodniků ⁽¹⁾ činí poplatek za podání žádosti nejvýše 350 EUR.

Poplatek se snižuje o 20 % žadatelům, kteří jsou registrováni v systému Společenství pro řízení podniků a audit z hlediska životního prostředí (EMAS) nebo získali certifikaci podle normy ISO 14001. Toto snížení se poskytne za podmínky, že se žadatel ve své environmentální politice výslovně zaváže, že zajistí, aby jeho produkty, jimž byla udělena ekoznačka EU, zcela splňovaly kritéria ekoznačky EU po celou dobu platnosti smlouvy, a že se tento závazek patřičně začlení do podrobných environmentálních cílů. Žadatelé, kteří již získali certifikaci podle normy ISO 14001, každoročně prokazují provádění tohoto závazku. Žadatelé, kteří jsou registrováni v systému EMAS, dodávají kopii každoročního ověřeného environmentálního prohlášení.

2. Roční poplatek

Příslušný subjekt může po každém žadateli, kterému byla udělena ekoznačka EU, požadovat zaplacení ročního poplatku nejvýše 1 500 EUR za používání této ekoznačky.

V případě malých a středních podniků a hospodářských subjektů z rozvojových zemí činí roční poplatek nejvýše 750 EUR.

V případě mikropodniků činí roční poplatek nejvýše 350 EUR.

Období, na které se roční poplatek vztahuje, začíná dnem udělení ekoznačky EU žadateli.

⁽¹⁾ Malé a střední podniky a mikropodniky podle definice obsažené v doporučení Komise 2003/361/ES ze dne 6. května 2003 (Úř. věst. L 124, 20.5.2003, s. 36).

PŘÍLOHA IV

STANDARDNÍ SMLOUVA TÝKAJÍCÍ SE PODMÍNEK POUŽÍVÁNÍ EKOZNAČKY EU

PREAMBULE

Příslušný subjekt (plný název) dále jen „příslušný subjekt“,

se sídlem (plná adresa), který je pro účely podpisu této smlouvy zastoupen (jméno odpovědné osoby), a (plné jméno držitele), jakožto producent, výrobce, dovozce, poskytovatel služeb, velkoobchodník nebo maloobchodník, se sídlem v (plná adresa), dále jen „držitel“, zastoupený (jméno odpovědné osoby), se ohledně používání ekoznačky EU v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 66/2010 ze dne 25. listopadu 2009 o ekoznačce EU ⁽¹⁾, dále jen „nařízení o ekoznačce EU“, dohodli takto:

1. POUŽÍVÁNÍ EKOZNAČKY EU

- 1.1. Příslušný subjekt uděluje držiteli právo používat ekoznačku EU pro jeho produkty dle popisu v příložených specifikacích produktů, které splňují příslušná kritéria skupiny produktů platná pro období přijatá Komisí Evropských společenství dne (datum), zveřejněná v *Úředním věstníku Evropské unie* (plný odkaz) a obsažená v příloze této smlouvy.
- 1.2. Ekoznačka EU se používá pouze ve formě určené v příloze II nařízení o ekoznačce EU.
- 1.3. Držitel zajistí, aby produkt, kterému má být udělena ekoznačka, po celou dobu platnosti této smlouvy splňoval všechny podmínky používání a ustanovení článku 9 nařízení o ekoznačce EU. V případě změn vlastností produktů, které nemají dopad na plnění kritérií, není nutné podávat novou žádost. Držitel však o těchto změnách uvědomí příslušný subjekt doporučeným dopisem. Příslušný subjekt může provést náležité ověření.
- 1.4. Smlouvu lze se souhlasem příslušného subjektu rozšířit na širší sortiment produktů, než jaký byl původně předpokládán, za podmínky, že tyto produkty patří do stejné skupiny produktů a splňují příslušná kritéria. Příslušný subjekt může ověřit, zda jsou tyto podmínky splněny. Příloha uvádějící specifikace produktu se náležitě upraví.
- 1.5. Držitel se vyvaruje každé reklamy a prohlášení nebo používání značek či loga, které jsou lživé nebo klamavé nebo které vedou k záměně nebo zpochybňují důvěryhodnost ekoznačky EU.
- 1.6. Na základě této smlouvy držitel odpovídá za způsob, jakým je ekoznačka EU používána ve vztahu k produktu, zejména v oblasti reklamy.
- 1.7. Příslušný subjekt a jeho k tomuto účelu pověřený zástupci jsou oprávněni provádět všechna nezbytná šetření, aby ověřili, že držitel trvale plní kritéria skupiny produktů a podmínky používání, jakož i ustanovení této smlouvy, v souladu s pravidly, která stanoví článek 10 nařízení o ekoznačce EU.

2. POZASTAVENÍ A ODNĚTÍ

- 2.1. Jestliže se držitel domnívá, že nemůže plnit podmínky používání nebo ustanovení článku 1 této smlouvy, oznámí to příslušnému subjektu a zdrží se používání ekoznačky EU, dokud nejsou tyto podmínky používání nebo ustanovení splněny a dokud to příslušnému subjektu neoznámí.
- 2.2. Jestliže se příslušný subjekt domnívá, že držitel porušil některou z podmínek používání nebo některé z ustanovení této smlouvy, má právo pozastavit nebo odejmout povolení používat ekoznačku EU udělenou držiteli a přijmout nezbytná opatření, včetně opatření uvedených v článcích 10 a 17 nařízení o ekoznačce EU, aby se držiteli zamezilo ekoznačku EU dále používat.

⁽¹⁾ Úř. věst L 27, 30.1.2010, s. 1.

3. OMEZENÍ ODPOVĚDNOSTI A NÁHRADA ŠKODY

- 3.1. V souvislosti s produktem uvedeným v článku 1.1 této smlouvy nesmí držitel používat ekoznačku EU jako součást záruky nebo ručení.
- 3.2. Příslušný subjekt ani jeho pověření zástupci neodpovídají za ztráty či škody, které držitel utrpí v důsledku udělení nebo používání ekoznačky EU.
- 3.3. Příslušný subjekt ani jeho pověření zástupci neodpovídají za ztráty či škody, které v důsledku udělení nebo používání ekoznačky EU utrpí třetí osoba, a to i pokud jde o reklamu.
- 3.4. Držitel nahradí příslušnému subjektu a jeho pověřeným zástupcům jakoukoli ztrátu, škodu nebo jinou vzniklou újmu, kterou příslušný subjekt nebo jeho pověření zástupci utrpí v důsledku porušení této smlouvy ze strany držitele nebo v důsledku toho, že příslušný subjekt spoléhal na údaje nebo dokumentaci, které držitel poskytl, včetně jakýchkoli nároků třetích osob.

4. POPLATKY

- 4.1. Výše poplatku za vyřízení žádosti a výše ročního poplatku se stanoví podle přílohy III nařízení o ekoznačce EU.
- 4.2. Používání ekoznačky EU je podmíněno včasným zaplacením všech příslušných poplatků.

5. TRVÁNÍ SMLOUVY A POUŽITELNÉ PRÁVNÍ PŘEDPISY

- 5.1. S výjimkou článků 5.2, 5.3 a 5.4, se tato smlouva použije ode dne podpisu do (...) nebo do dne ukončení platnosti kritérií skupiny produktů, podle toho, co nastane dříve.
- 5.2. Poruší-li držitel podmínky používání nebo ustanovení této smlouvy ve smyslu článku 2.2, je příslušný subjekt oprávněn, vedle použití článku 2.2, považovat toto jednání za porušení smlouvy a má právo ukončit tuto smlouvu doporučeným dopisem zaslaným držiteli přede dnem stanoveným v článku 5.1, do (lhůta stanovená příslušným subjektem).
- 5.3. Držitel může smlouvu vypovědět doporučeným dopisem zaslaným příslušnému subjektu s tříměsíční výpovědní lhůtou.
- 5.4. Je-li platnost kritérií pro skupinu produktů uvedená v článku 1.1 beze změny prodloužena na jakoukoli dobu a nezaslal-li příslušný subjekt písemnou výpověď smlouvy nejmeně tři měsíce před ukončením platnosti kritérií skupiny produktů a této smlouvy, příslušný subjekt informuje držitele nejmeně tři měsíce předem o tom, že se platnost smlouvy automaticky prodlužuje na dobu, po kterou zůstávají kritéria skupiny produktů v platnosti.
- 5.5. Po ukončení platnosti této smlouvy držitel již nemůže používat ekoznačku EU pro produkt specifikovaný v článku 1.1 a v příloze této smlouvy ani pro účely označování, ani pro reklamní účely. Ekoznačka EU však může být po dobu šesti měsíců po skončení platnosti smlouvy zobrazena na zásobách držitele či jiných osob, které jsou vyrobeny před ukončením platnosti této smlouvy. Poslední ustanovení se nepoužije v případě, že platnost smlouvy byla ukončena z důvodů stanovených v článku 5.2.
- 5.6. Veškeré spory mezi příslušným subjektem a držitelem nebo stížnosti jedné strany vůči straně druhé v rámci této smlouvy, nejsou-li vyřešeny dohodou, se řídí právem určeným v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 ze dne 17. června 2008 o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy (Řím I) ⁽¹⁾ a nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 864/2007 ze dne 11. července 2007 o právu rozhodném pro mimosmluvní závazkové vztahy (Řím II) ⁽²⁾.

Součástí této smlouvy jsou tyto přílohy:

- kopie nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 66/2010 ze dne 25. listopadu 2009 o ekoznačce EU v (příslušném jazyce/jazycích Společenství),
- specifikace produktu, které obsahují alespoň podrobné označení názvů nebo vnitřních referenčních čísel výrobce, míst výroby a příslušného registračního čísla nebo čísel ekoznačky EU,
- kopie rozhodnutí Komise (o kritériích skupiny produktů).

⁽¹⁾ Úř. věst. L 177, 4.7.2008, s. 6.

⁽²⁾ Úř. věst. L 199, 31.7.2007, s. 40.

V dne

.....

(příslušný subjekt)

zastoupený

.....

(právně závazný podpis)

.....

(držitel)

zastoupený

.....

(právně závazný podpis)

PŘÍLOHA V

POŽADAVKY TÝKAJÍCÍ SE PŘÍSLUŠNÝCH SUBJEKTŮ

1. Příslušný subjekt musí být nezávislý na organizaci či produktu, který posuzuje.

Za příslušný subjekt může být určen subjekt patřící k hospodářskému sdružení nebo profesnímu svazu zastupujícímu podniky, jež se podílejí na navrhování, výrobě, dodávání, instalaci, používání nebo údržbě produktů, které tento subjekt posuzuje, pokud je prokázána jeho nezávislost a neexistence jakéhokoli střetu zájmů.

2. Příslušný subjekt, jeho nejvyšší vedení a pracovníci odpovědní za plnění úkolů v rámci posuzování shody nesmějí být osobami, které navrhují, vyrábějí, dodávají, instalují, nakupují, vlastní, používají nebo udržují produkty, jež posuzují, ani nesmějí být zplnomocněnými zástupci takové osoby. To nevylučuje používání posuzovaných produktů, které jsou nezbytné pro činnost příslušného subjektu, ani používání těchto produktů k osobním účelům.

Příslušný subjekt, jeho nejvyšší vedení a pracovníci odpovědní za plnění úkolů v rámci posuzování shody se nesmějí přímo podílet na navrhování, výrobě nebo konstrukci, uvádění na trh, instalaci, používání ani údržbě těchto produktů, ani zastupovat osoby, které se těmito činnostmi zabývají. Nesmějí provádět žádnou činnost, která by mohla ohrozit jejich nezávislý úsudek a integritu ve vztahu k činnostem posuzování shody, jejichž výkonem jsou pověřeni. To platí zejména pro poradenské služby.

Příslušné subjekty musí zaručit, že činnosti jejich poboček nebo subdodavatelů neohrožují důvěrnost, objektivitu a nestrannost jejich činností posuzování shody.

3. Příslušné subjekty a jejich pracovníci musí provádět posuzování shody na nejvyšší úrovni odborné bezúhonnosti a požadované technické způsobilosti v konkrétní oblasti a nesmějí být vystaveni žádným tlakům ani podnětům, zejména finančním, které by mohly ovlivnit jejich úsudek nebo výsledky jejich posuzování shody, zejména ze strany osob nebo skupin osob, které mají na výsledcích těchto činností zájem.
4. Příslušný subjekt musí být schopen plnit všechny úkoly spojené s posuzováním shody, které mu ukládá toto nařízení, ať již je vykonává sám příslušný subjekt, nebo jsou vykonávány jeho jménem a na jeho odpovědnost.

Příslušný subjekt musí mít k dispozici vždy, pro každý postup posuzování shody a pro každý druh nebo kategorii produktů, pro něž byl určen, potřebné

- a) odborné znalosti a dostatečné zkušenosti potřebné k plnění úkolů souvisejících s posuzováním shody;
- b) popisy postupů, podle nichž je posuzování shody prováděno a jež zajišťují transparentnost a reprodukovatelnost těchto postupů. Musí mít zavedena vhodná pravidla a uplatňovat vhodné postupy pro rozlišení mezi úkoly, jež plní jako příslušný subjekt, a jinými činnostmi;
- c) postupy pro provádění činností, jež řádně zohledňují velikost, odvětví, strukturu podniků, míru složitosti technologie daného produktu a hromadný či sériový způsob jeho produkce.

Příslušný subjekt musí mít prostředky nezbytné k náležitému plnění technických a administrativních úkolů spojených s posuzováním shody a přístup k veškerému potřebnému vybavení nebo zařízení.

5. Pracovníci odpovědní za provádění činností spojených s posuzováním shody musí:

- a) být řádně obeznámeni s veškerými činnostmi posuzování shody, pro něž byl příslušný subjekt určen;
- b) být schopni vypracovávat osvědčení, protokoly a zprávy prokazující, že posouzení byla provedena.

6. Musí být zaručena nestrannost příslušných subjektů, jejich nejvyššího vedení a pracovníků, kteří posuzování provádějí.

Odměňování nejvyššího vedení a pracovníků příslušného subjektu nesmí záviset na počtu provedených posouzení nebo na jejich výsledcích.

7. Příslušné subjekty se musí podílet na příslušných normalizačních činnostech a na činnostech pracovní skupiny příslušných subjektů uvedené v článku 13 tohoto nařízení a používat jakožto obecné vodítko správní rozhodnutí a dokumenty, které jsou výsledkem práce této skupiny.
-